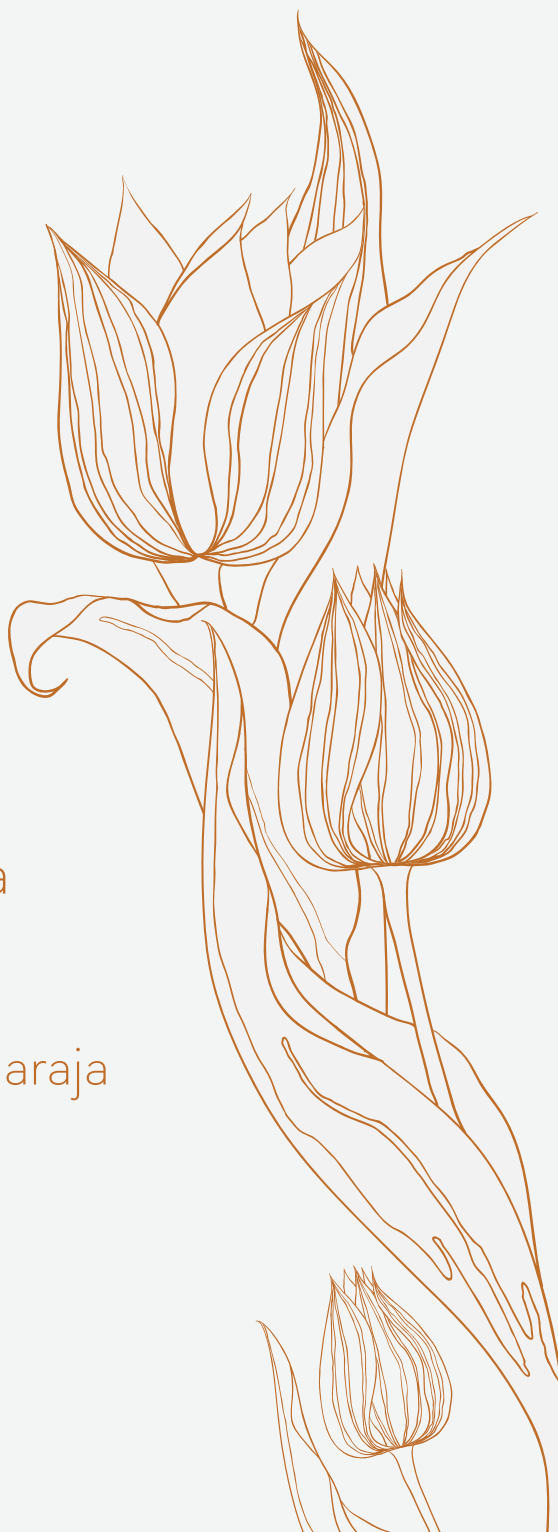

Daaji-jeva poruka

za 151. obljetnicu rođenja

Pujya-e Lalaji Maharaja

veljača 2024

Budite radosni

“Budite sretni abhyasiji, blistavi. Ne samo da trebate dozvoliti srcu da se iskaže, već morate i pokazati da je slijediti duhovni put plemenit pothvat koji vas čini sretnima, čak i ako vaš materijalni život nije lak. Ako ste dobro shvatili kamo vodi ovaj put, svoja nesretna iskustva biste trebali proživjeti na način da vas ne pogađaju duboko...”

—Lalaji Maharaj, nedjelja, 27. lipnja 1999. — 10:00.

“Nemojte misliti da je duhovno uzdizanje sinonim za tugu; mi smo radosni, ne zaboravite to.”

—Lalaji Maharaj, ponedjeljak, 14. kolovoza 2000. — 17:00

“Budite jaki i sretni, dobro znate da ‘radost privlači milost’. Ostanite stoga mirni i nasmijani, meni za ljubav.”

—Babuji Maharaj, nedjelja, 14. lipnja 1998.—11:30.

Pujya Babuji smatrao je „spremnost“ jedinim uvjetom za prakticiranje Sahaj Marga. Srce mi kaže da “spremnost” znači vježbati s radošću. Sretno, radosno srce automatski privlači milost. Suprotno tome, nevoljko srce, opterećeno gorčinom, ljutnjom i željama, odbija milost odozgo. Učitelji žele da budemo radosni sudionici naše preobrazbe. Načela navedena u nastavku imaju za cilj poticanje radosti:

1. Oslobodite se utjecaja svojih roditelja, zajednice i vas samih.

Na naše emocionalno stanje djeluje ono što nam se sviđa ili ne sviđa kao i vrijednosti koje su nam usadili vanjski izvori, roditelji i zajednica, ali i naša životna iskustva. Kako se radost može ukorijeniti u srcu koje može biti sretno samo ako su ispunjeni određeni uvjeti?

Babusji je rekao: “Sretan čovjek je onaj koji je sretan u svim okolnostima.” Radost je bezuvjetna. Cvjeta kada ne postavljamo zahtjeve koji moraju biti ispunjeni. Ako imamo želje, naša sreća počiva na očekivanju ispunjenja. Ako želja ostane neispunjena, razočarani smo i obeshrabreni. Naše se emocionalno klatno od sreće zaniže prema nesreći. Ako je naša sreća uvjetovana, a uvjet nije ispunjen, ona nikada ne stiže. Mudri su oni koji shvate beskorisnost želje. Tragatelj na kraju shvaća da prava radost ne ovisi ni o kakvom svjetovnom predmetu.

S jogičkom transmisijom, praktikant od samog početka doživljava uzvišena stanja, što automatski stvara nedostatak interesa i odvojenost od nižih zadovoljstava. Ovo prirodno razlikovanje višeg od nižeg bit

je Viveke. Nevezanost, s druge strane, automatski prerasta u odricanje, Vairagya-u. Tradicionalni sustavi nisu uspjeli jer nisu znali stvoriti uzvišena stanja kod svojih aspiranata. Bez iskustva nečeg višeg, odricanje ne donosi radost jer tragatelji smatraju da ih je njihovo odricanje samo lišilo svjetovnog zadovoljstva, a da ga nije zamijenilo nečim profinjenijim. Robovi su FOMO-a, “straha da ćemo nešto propustiti” /engl. “fear of missing out.”/. U srcu se uvriježi uvjerenje da se svjetovni ljudi više zabavljaju i doživljavaju veće radosti te ono ostaje osjetljivo na kulturološke i osobne uvjetovanosti. Zato su njihovi sljedbenici, koji su se odrekli svjetovnog života, provodili tradicionalno život u šumi, daleko od bilo kakvih vanjskih iskušenja koja bi potencijalno mogla probuditi njihove samskare i odvući ih natrag u svjetovnost.

2. Nemojte očekivati!

Ne tražite ideal savršenstva u drugima. Zamislite parove koji se svađaju i zbog manjih stvari. Nemaju se hrabrosti razdvojiti, a njihov zajednički život je bez radosti. Tražiti savršenstvo u drugima, posebno u onima koje volimo, a ne pronaći to što nam se sviđa, može ubrzo dovesti do toga da vam nisu dragi, a kao rezultat toga ljubav prestaje teći. Ta je zaleđena ljubav jedna vrst samoubojstva. Drugi se može pokušati promijeniti ili se pretvarati da se mijenja lažnim osmjesima, bontonom i ponašanjem, ali tada počne prevladavati laž. To stvara okruženje koje je oličenje laži i očekivanja. Zaključak je: želite li biti radosni, NEMOJTE očekivati!

3. Ne cjenkajte se!

Ovo je kritično pitanje u životu. Neki kažu: “Učinio sam što sam mogao” i peru ruke od daljnje odgovornosti. Njihova vlastita radost naravno odmah nestane. Velikodušno davanje rađa radost, dok je škrtost gasi. Što više činite za druge iz ljubavi, to više želite ponuditi. Uskraćivanje ljubavi ili služenja dok se nečiji zahtjevi ne ispune stvara veliki jad. Tužan je scenarij kada netko kaže: “Toliko sam je volio, ali mi nije uzvratila ljubav.” Moram shvatiti da mogu samo davati i da nikada ne smijem ništa tražiti od drugoga, u protivnom davanje postaje puka transakcija. Transakcije mogu donijeti trenutno zadovoljstvo, ali nikada pravu radost. Ljudi ne štede ni bogove ni boginje u hramu. I tu prevladava cjenkanje: “Molim te, Bože, ako mi daš ovo, učinit ću za tebe ono.” Zar se ne sramite takve niske transakcije s Božanstvom kojem služite i kojega volite? Ili to činite samo iz sebičnih motiva? Je li radost moguća ako u sebi znate da ste varalica? Tko vara drugoga, na kraju vara samo sebe.

4. Budite zahvalni svima

Zahvalnost se obično javlja kada to, što smo primili, premaši naša očekivanja. Kako možemo trajno ostati u stanju zahvalnosti? Tako da nemamo nikakva očekivanja. Tada sve što nam dolazi doživljavamo kao dar i primamo sa zahvalnošću. Osjećati zadovoljstvo je dobro, ali zahvalnost je uzvišenija jer sve osjeća kao dar, gestu ljubavi Voljenog. Ako na sve darove gledamo kao na božanske blagoslove, to stvara vrlo snažnu vezu s Darovateljem i donosi duboki izljev radosti.

Osjećati zadovoljstvo je dobro, ali zahvalnost je uzvišenija jer sve osjeća kao dar, gestu ljubavi Voljenog. Ako na sve darove gledamo kao na božanske blagoslove, to stvara vrlo snažnu vezu s Darovateljem i donosi duboki izljev radosti.

5. Ispunite u potpunosti svoju obvezu prema sebi i vašim voljenima.

Ne možete u potpunosti uživati u nečemu što je ukradeno. Ako ukradete mango, njegov okus neće biti sladak kako s pravom očekujete. Neki pokušavaju prikriti tu unutarnju težinu ponosom i uživanjem u krađi, ali to je samo da bi zamaskirali svoju krivnju. Slično tome, ako zanemarimo svoje svete dužnosti prema sebi i drugima, ne dajemo im dovoljno vremena da se realiziraju. Aktivnosti, kojima se umjesto toga bavimo, izgubit će svoj čar i javit će se tuga zbog izgubljene mogućnosti za rast.

Suprotno tome, ispunjavanje svetih dužnosti omogućuje bezgranični izraz radosti. Radost se smatra satvičnim stanjem. Povezana je sa suptilnom aktivnosti, za razliku od tamasične potrage za užicima ili rajasične potrage za ambicijom. Svaka aktivnost postaje satvična ako se čini u božanskoj svijesti. Ovo je vrlo važno jer, kao utjelovljeni duhovni aspiranti, mi smo jednom nogom u Svjetlijem svijetu, a drugom na Zemlji. Ne može svaka ovozemaljska aktivnost biti ujedno

i satvična, ali kroz Trajno Sjećanje možemo sve aktivnosti vršiti na satvičan način, s radošću. U stanju unutarnje odvojenosti, naše su akcije oslobođene transakcijskih motiva. Pristupamo aktivnostima s čistim osjećajem zaigranosti, vršeći ih zbog njihovih svojstvenih vrijednosti, ne očekujući osobnu dobit ili slijedeći skrivene ciljeve. Život odvojene osobe ispunjen je razigranošću i radošću. Ovo je aspekt nishkam karme, djelovanja bez želja.

6. Naučite se oprostiti

Može li radost postojati uz gorčinu ili osvetoljubivost? Moramo se naučiti opraštati. Oprostiti znači da biti velikodušan i djelovati - kao istinski odricatelji - iz razine plemenitog srca. Sjetite se poznate priče o Gospodinu Krišni, Karni i Arjuni: Arjuna, Karnin neprijatelj, pitao je Gospodina Krišnu zašto Karnu nije glas da je velikodušan. Gospodin Krišna stvorio je dvije zlatne planine i zamolio Arjuna da svo zlato preda u roku od jednog dana. Arjuna se trudio dati zlato, no koliko god je davao, činilo se da planine ostaju iste veličine. Do kraja dana, dvije zlatne planine ostale su i dalje netaknute. Gospodin Krišna pozvao je

U stanju unutarnje odvojenosti, naše su akcije oslobođene transakcijskih motiva. Pristupamo aktivnostima s čistim osjećajem zaigranosti, vršeći ih zbog njihovih svojstvenih vrijednosti, ne očekujući osobnu dobit ili slijedeći skrivene ciljeve. Život odvojene osobe ispunjen je razigranošću i radošću. Ovo je aspekt nishkam karme, djelovanja bez želja.

Karnu i zamolio ga da pokloni dvije zlatne planine. Karna je rekao prvoj dvojici ljudi koji su tuda prošli: “Ova planina je vaša, a ona je vaša.” Završio je posao u sekundi samo jednim činom odricanja. Pravi odricatelj potpuno je lišen osjećaja “Ja”, tako da njihova velikodušnost postaje bezgranična.

Opraštanje je također čin velikodušnosti u kojem nemamo vezanosti za ono što nam je uzeto. Gorčina ne može opstati gdje ima odvojenosti i odricanja. Opraštanje postaje prirodno i automatsko.

7. Ne gajite ljubomoru, zavist, ni predrasude

Ne smijemo gajiti u srcu te otrove. Kada netko posjeduje predmet naše želje, to nas podsjeća na ono što nam nedostaje i može se dogoditi da počnemo osjećati gorčinu prema toj osobi. Rezultat toga je neprijateljstvo. I ovaj je problem posljedica osjećaja “Ja”, izraz ega.

Babuji je predrasude nazvao “najvećom preprekom na putu”. One proizlaze iz ponosa i još su jedan izraz ega. Babuji nam savjetuje da umjesto predrasuda razvijamo poniznost, podsjećajući nas: “Bog se nalazi u svakome, pa se ne treba ni sa kim ophoditi s mržnjom.”

8. Tražite sve više od sve manje i manje

Biti radostan znači biti lagan. To znači biti neopterećen, neuvjetovan, slobodan od želja i ravnodušan na njihove objekte. To je lakoća i sloboda koju donosi saranagati. To je čista radost. Cijeli tijek života vodi prema nevezanosti i slobodi. Samo srce, koje je lišeno želja, ne nosi ni

traga tereta. Stoga tražimo sve više i više od sve manje i manje.

Metoda je predavanje. Zašto je predavanje potrebno za procvat radosnog srca? Samo u predavanju možemo se osloboditi tereta, te otpustiti sve o čemu smo ovisili, a što nam tako teško pritišće srca.

Gospodin Krišna: "... Obrati se samo meni. Oslobodit ću te svih grijeha..."

Gospodin Krist: "Ja sam put i istina i život."

Babuji Maharaj: "... ostani miran i nasmijan, meni za ljubav."

Mada ove izjave mogu izgledati egoistične, učitelji su sami slobodni od ega. Predavši se, oni su se preobrazili. Molitva je nemoguća bez zahvalnosti i saranagati. Nedostatak saranagati znači da još uvijek postoji prepreka između tragatelja i Boga. Taj zid stvara odvojenost između Stvoritelja, Postojanja i stvorenog. Dok stvari tako stoje, je li moguća osmoza između te dvije razine? Ako jednostavan mehanizam razmjene osmozom nije moguć, kako možemo očekivati potpuno uranjanje? Stvoritelj uvijek nudi sveukupnost. Suština je u tome: "Jesam li i ja jednako dostupan, ponizno i s ljubavlju"? Prava se inicijacija događa kada se pomaknemo iz pukog stanja abhyasa, kao sljedbenici puta i procvjetamo u one koji su se potpuno predali.

Babuji je jednom napisao Charijiju: "Želio bih vidjeti sjaj u srcima abhyasija." Kao osoba koja prakticira Sahaj Marg, pitam se: "Što mogu

Biti radostan znači biti lagan. To znači biti neopterećen, neuvjetovan, slobodan od želja i ravnodušan na njihove objekte. To je lakoća i sloboda koju donosi saranagati.

To je čista radost. Cijeli tijek života vodi prema nevezanosti i slobodi. Samo srce, koje je lišeno želja, ne nosi ni traga tereta. Stoga tražimo sve više i više od sve manje i manje.

učiniti da se to dogodi u meni? Kako mogu stvoriti taj sjaj u srcu? Zašto su blistave zvijezde na nebu moje svijesti još uvijek zaklonjene oblacima?”

Oblaci razne gustoće stvaraju se, neki zbog ega, neki zbog neznanja, a neki zbog nemilosrdnih izljeva tmurnih i mračnih želja svih vrsta. Cijeli svoj život provedemo igrajući se s tim šarenilom neba svijesti. Ono nas drži tragično zauzetima, ovisnima o jednoj ili drugoj stvari. Kada se predamo, otpustimo ego, oblaci se razidu, a mi postajemo istinski neovisni.

Kako se predati? Babuji odgovara: “Stvorite ovisnost!”

Kad ovisimo samo o Njemu, sve ostalo gubi utjecaj na nas. Naše uvjetovano postojanje postaje neuvjetovano, a mi postizemo slobodu. Kada se predamo u pravom smislu, nestaje ovisnost o svjetovnom. Tek tada se počinju javljati blještavilo i sjaj srca. Iz takvog srca izbija miris radosti.

9. Budite u skladu s Prirodom

Biti u skladu s prirodom rezultat je načela “sve više i više od sve manje i manje”. “Priroda je sama bit jednostavnosti”, piše Babuji. Tijekom večernjeg čišćenja mi uklanjamo nečistoće i složenosti. Ako uklonimo nečistoću, ostaje čistoća. Ako uklonimo složenosti ostaje jednostavnost.

10. Neka suosjećanje bude prema drugima, a ne samo prema sebi.

Baš poput pravde, i suosjećanje mora biti nepristrano. Ono mora obuhvatiti svih, bez predrasuda, preferencija ili diskriminacije. Samoosjećanje je samo jedna od njegovih manifestacija. Ali mnogi ljudi se zadrže tu, zadovoljni suosjećanjem samo prema sebi, dok ostaju neosjetljivi prema drugima. To nije “suosjećanje” u pravom smislu, već samo sebičnost. Kako je uopće moguće biti radostan dok drugi oko nas pate? Ljudsko srce ne može ostati nedirnuto tuđom bijedom. Svjetske duhovne tradicije traže od nas njegovanje suosjećajnja i drugih altruističkih stavova dobrodušnosti. U I.33 Yoga Sutra-i, na primjer, Patanjali nam savjetuje da razvijemo prijateljstvo, suosjećanje, radost i ravnodušnost prema onima koji nam čine krivo. Budizam te iste četiri kvalitete naziva brahma-vihare, ili nemjerljive. Te četiri kvalitete zajedno se spominju i u Bhakti i Jain tradiciji i mogu se smatrati univerzalnim vrijednostim.

11. Neka radost, zahvalnost i poniznost postanu naše unutarnje okruženje. Namjerno odaberite takvo okruženje koja vam može samo raširiti srce.

Sljedeće kvalitete, kako je rekao mudrac Ashtavakra, obilježja su unutarnjeg okruženja koje pogoduje razvoju:

“Ako tražiš oslobođenje, sine moj, izbjegavaj poput otrova predmete osjetila i neguj kao protuotrov opraštanje, iskrenost, suosjećanje, zadovoljstvo i istinitost.”—Aštavakra Gita [I.2]

Postoje različiti spektri radosti, a svaki nas od njih hrani na određenoj razini. Anandam, ili blaženstvo, njeno je čisto, nepatvoreno stanje. Dok je suprotnost radosti tuga, a suprotnost zadovoljstvu bol, blaženstvo nema suprotnosti. Kada se blaženstvo odražava na fizičkoj razini, doživljavamo ga kao zadovoljstvo, koje hrani grubo tijelo. Kada se odražava u suptilnom sustavu, doživljavamo ga kao radost, koja hrani sva suptilna tijela. U svom autentičnom obliku, anandam hrani kauzalno tijelo, anandamaya kosha. Izraz blaženstva u anandamaya koshi je zbog njegove blizine atmanu, koji predstavlja čisti potencijal.

Što je grublji izraz blaženstva, to je iskustvo manje ispunjavajuće. Na primjer, sjećanje na prošlo zadovoljstvo često frustrira osobu jer potiče želju da se to iskustvo ponovi. Suprotno tome, sjećanje na prošlu

radost nastoji ponovno stvoriti tu istu radost u sadašnjosti. Prije nego započnemo naše duhovno putovanje, skloni smo se poistovjetiti s užitkom na tjelesnoj razini da bismo potom prešli na poistovjećivanje s radošću i konačno na poistovjećivanje s blaženstvom. Ali da bismo nastavili svoj put prema atmanu, moramo nadići poistovjećivanje s blaženstvom, jer atman je onkraj blaženstva.

Posao je Učitelja ostvariti taj prijelaz. Blaženstva se nije moguće odreći jer bi stanje odricanja proizvelo daljnje blaženstvo. Stoga, taj posao moramo prepustiti Učitelju. Trebali bismo se usmjeriti na stvaranje radosti u sebi koristeći gore navedene metode. Samo dolaskom do savršenstva radosti, stanja anandama, možemo imati priliku transcendirati čak i njega te prijeći u carstvo mogućnosti i ništavila.

With love and respect,

Kamlesh

Daaji-jeva poruka
za proslavu 151. obljetnice rođenja
Pujya-e Lalaji Maharaja
veljača 2024.

heartfulness

advancing in love

02022024

MRP ₹50/-